



[Alkoholisti-isän tytär](#)

Kaikki alkoi kun mun nuorin sisko syntyi 8 vuotta sitten. Mun isä alko juomaan. Tai no ensin se alko pelaan nettipokeria. Sitten se alko opiskeleen ja sitä kautta alko juomaan ns. virkistykseksi. Aluks se sammu silloin tällön vessaan tai omaan huoneeseensa. Lopulta noin 5 vuotta sitten tilanne alko paheneen. Mun kuolumenestys lähti laskuun koska mua ahisti olla kotona. Mua pelotti mun siskojen ja äitin puolesta. (Haluun tähän väliin lisätä että isän isä oli myös alkoholisti ja mun isä oli sille tosi vihanen koska se oli pilannut isän lapsuuden ja silti isä teki tän meille...) Istuin joka ilta omas huoneessai ja kuuntelin musiikia ja itkin. Toivoin et kuolisin mut samalla halusin elää mun siskojen takia koska ne ei ois pärjännyt ilman mua koska äiti opiskeli ja teki töitä samaan aikaan ja kaiken lisäksi se hoiti koko talouden maksut yms.

No kuitenkin isä pakotti mut harrastaan lukkopainia vaikka en ois halunnu (oon siis tyttö ja se ei tuntunu mun jutulta). No aikaa kulu ja mä painin koska isä aina uhkas että jos en paini niin en saa harrastaa ratsastusta. Mä muistan ne kaikki kerrat kun isä joi ja mä kerran jopa pyysin siltä et voisko se lopettaa mutta se vaan nauro ja sano ettei sil oo mitään hätää, No aikaa kulu ja hyppään suoraan tilanteseen 2 vuotta sitten. Mulla alko tulla itsetuhosii ajatuksii ja ne pelotti mua. Aloin saada paniikkikohtauksia ja hain sitten apua kun sellanen tuli koulussa. Jouduin psykologille, mutta valehtelin et oon ok. Muistan vaan ku äiti sano "sä et tuu pärjään elämässä kun pääs ei kestä ees koulupaineita". Se satutti mua niin paljon et päätin et en koskaa enää hae apua. Siitä se oikeestaan alko aloin inhota itteeni ihan kauheesti.

No sit alko sellanen et aina kun isä oli kännissä se halus ottaa leikkimielisii painimatsei joka todellisuudes meni niin et isä löi tosi kovaa ja olin ihan mustelmil. No oli aina helppo selittää koulussa ja terkarilla et ne tuli painis. Ja tää siis tapahtu tosi usein ja se oli henkisesti tosi raskasta. Isä oli muutenkin tosi ahdistava kännissä mutta hirveempi se oli kun se ei juonu. Se huusi ja oli tosi kiukkunen aina. Se ei koskaan huutanu tai lyöny mun pikkusiskoille tai äitille vaan mulle. Sitten alko haukkuminen. Olin läski, mulla oli läskiperse. Olin ruma. Näytin pojalta. Mun meikki oli ruma ja vaatteet kans. No viime keväänä tilanne äity. Itkin aina. Olin tosi vihanen ja surullinen. En halunnu enää nähä kavereita. Istuin vaa ja itkin, Ja toivoin et joku tulis ja hakis pois. En syönykkää enää juuri mitään. Isä löi ja haukku ja huusi mulle. Se myös sammu joka ikinen ilta. Se olin aina joka päivä kännissa. Koko talo oli täynnä pulloja. Tyhjiä pulloja. Isä sammu lattialle, sohvalle, vessaan tai työhuoneeseen. Ja kerran kun mulla oli kavereita yökylässä mikä oli tosi harvinaista, se oli sammunu sohvalle. Mä sit tuttuun tapaan koitin mennä ravisteleen sitä. Yleensä se heräs. Mut ei tällä kertaa. Mä ravistelin vaikka kuinka kauan mut se ei heränny. Koitin pulssii ja se onneks tuntu, joten jätin sen vaan siihen ja lähin pois. Muistan vaan kuinka pelkäsin et se kuoli. Mut ei se kuollu.

No siitä tapahtuneesta pari viikkoo myöhemmin äiti kerto mulle että se aikoo jättää isän ja että me

muutetaan pois. Mä en ees ollu surullinen. Mä en silti muista siltä ajalta muuta kun et en syöny 2 viikkoon mitään muuta kun omenoita ehkä kerran 2 päiväs eli toisin sanoen melkeen nälkiinnyin hengiltä. No nyt siitä on kulunu noin 5kk ja en oo hakenu apua koska en haluu kertoa kellekkään. Tää on eka kerta kun ees kirjotan tästä. Mulla on tosi paha olla ja oon tosi yksinäinen. Vihaan itteeni ja en tiiä mitä pitäis tehdä. Mulla ei oo ketään kelle puhua. Oon kuitenkin onnekas et äiti vihdoon otti itteensä niskasta kiinni ja me lähettiin. Joillain voi olla vielä huonommin.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2016/alkoholisti-isan-tytar>